

[Fibiger.]

saaledes at Rigsdagen derigennem kan faa Lejlighed til at tage Stilling til Sagen.

Jeg vil haabe, at Thyborøn Kirke paa Grundlag af den højtærede Kirkeministers Udtalelser, som jeg egentlig opfattede som velvillige, kan blive udvidet, og at der i Løbet af kort Tid kan findes en Udvej, saaledes at man deroppe paa en eller anden Maade kan faa disse Penge og Arbejdet kan blive paabegyndt.

Herefter skal jeg tillade mig at trække mit Ændringsforslag tilbage.

Første Næstformand (Vanggaard): Ændringsforslag af Fibiger er taget tilbage. Ønsker nogen at optage det? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Ændringsforslaget bortfaldet.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Pinholt: Jeg ved ikke rigtig, om jeg har Grund til at takke den højtærede Minister for det Svar, han gav mig. Han havde et vist Haab om, at han i det kommende Finansaar kunde afslutte det kirkelige Udvalgs Arbejde. Der er jo et gammelt Ord, der siger, at Haabet beskæmmer ingen. Men det er jo ikke sikkert, at det bliver til noget, for det Haab nærede den højtærede Minister ogsaa i Fjor. Det ligger jo i høj Grad i den højtærede Ministers Haand at lægge Arbejdet saaledes til Rette, at der ikke sker en brat Afslutning, men en naturlig Afslutning i Løbet af det kommende Aar. Det er nemlig ikke nogen rigtig Opfattelse, at dette Udvalg skal være en Slags Kirkesynode. Det skal det ikke, men saadan bliver det i Virkeligheden benyttet. Jeg tror, der er et almindeligt Ønske om at faa en Ende paa dette Udvalgs Arbejde, og jeg vil derfor fremdeles henstille til den højtærede Minister, at han gør Alvor af at faa Arbejdet saaledes lagt til Rette, at vi i det kommende Finansaar kan imødesee dets Endeligt. Jeg kan jo forstaa, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, som er Medlem af Udvalget, ikke har noget Haab om, at dette vil ske, hvis Ministeren ikke er særlig agtpaa-givende.

Vejen: Naar jeg har tilladt mig at bede om Ordet angaaende Kirkeministeriets Budget, er det i Anledning af det Spørgsmaal, mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt, rejste, Spørgsmaalet om det kirkelige Udvalg. Da det blev vedtaget her i

Rigsdagen, at der skulde nedsættes et kirke- ligt Udvalg, var det Forudsætningen, tror jeg nok, fra alle Sider, at det skulde være et Udvalg, der arbejdede hurtigt og afsluttede sit Arbejde forholdsvis hurtigt. Da Sagen var til tredie Behandling her, mente man fra de Partiernes Side, der gennemførte Loven, at Udvalget kunde tilendebringe sit Arbejde i Løbet af et Aar eller deromkring. Udvalget blev nedsat i 1928; det er altsaa paa det syvende Aar, det arbejder.

Nu vil jeg ikke sætte dette *arbejder* i Gaaseøjne; men hvis man vil tale om, at det Underudvalg f. Eks., som blev nævnt for lidt siden, og som er nedsat for ca. 1 Aar siden, arbejder, saa skal man absolut sætte *arbejder* i Gaaseøjne. Naar et Udvalg højtideligt nedsætter et hurtigt arbejdende Underudvalg og der saa gaar flere Maaneder, inden der overhovedet indkaldes til Møde, maa man absolut sætte *arbejder* i Gaaseøjne.

Det glæder mig, at den højtærede Minister har et stort Haab om, at det kirkelige Udvalg snart kan afslutte sit Arbejde, og Haabet beskæmmer jo ingen, som det blev sagt før. Mit Haab i den Henseende er ikke nær saa stort som den højtærede Ministers; hvis Rigsdagen ikke tager Sagen i sin Haand og siger, at nu skal det have Ende med dette Udvalgs Arbejde, i den Form, det hidtil har haft, saa tror jeg ikke, det kan afslutte sit Arbejde foreløbig. Den højtærede Minister siger, at Arbejdet skrider fremad. Ja, det gør det maaske; for os, der er Medlemmer af Udvalget, er det nu vanskeligt at se, om det i det hele taget skrider. Det er i alle Tilfælde min Opfattelse, at Arbejdet skrider meget langsomt, ogsaa uforholdsmæssigt langsomt. (*Kirkeministeren* [Dahl]: Sikkert!). Den højtærede Minister afbryder ved at sige „sikkert“, og den højtærede Minister er jo Medlem af Udvalget og har ved sin nære Tilknytning til Udvalget og til den Person, som er Formand for Udvalget, maaske mere Overblik, end vi andre, menige Medlemmer har.

Om Arbejdet skrider sikkert frem, skal jeg ikke kunne udtale mig om, i alt Fald skrider det meget langsomt frem. Efter min Mening er det en Hindring for, at Udvalgets Arbejde kan afsluttes snart — jeg er egentlig ked af at sige det, men jeg mener, det skal siges, ogsaa fra denne Plads —, at den højtærede Kirkeminister har Sæde i Udvalget. Jeg har det allerbedste Indtryk af Formanden for Udvalget; det er min Opfattelse, at han gør praktisk talt, hvad han kan, for at faa Arbejdet til